

**ТЕРНОПЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра обліку і контролю в сфері публічного управління

КУРСОВА РОБОТА

на тему: **„Облік капітальних інвестицій”**

Студентки 3 курсу ОДС-31 групи

Спеціальність – 071 Облік і оподаткування

Освітньо-професійна програма Облік і

контроль в державному секторі економіки

Ключко Марії

Керівник к.е.н., доцент Бенько І.Д.

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

м. Тернопіль – 2018 рік

Зміст

Вступ.....	3
1. Обліково-інформаційне забезпечення інвестицій	5
2. Особливості обліку капітальних інвестицій	8
3.Облік і аналіз капітальних інвестицій для забезпечення розвитку процесу виробництва.....	12
Висновки	15
Список використаних джерел.....	19
Додатки.....	23

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасний розвиток інвестиційної діяльності в Україні перебуває не у найкращому становищі. Макроекономічні показники України залишаються на периферії світових інвестиційних потоків, що значно підсилюється недостатнім рівнем інвестиційних ресурсів, а також ускладнюється кризовими явищами у світовій економіці. Основними причинами зниження активності інвестиційної діяльності в Україні є:

- несприятливий інвестиційний клімат;
- недосконала законодавча база;
- неналежна підготовка інвестиційних проектів та програм та їх недієвість;
- нерозвиненість інвестиційних інструментів та інвестиційного ринку.

Основу інвестиційної діяльності будь-якої держави визначають за обсягом прямих іноземних інвестицій та за інвестиціями в основний капітал. За даними Держкомстату, у січні-червні 2016 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 2859,1 млн. дол. США та вилучено 330,1 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу), у січні-червні 2015 р. – 1042,4 млн. дол. США та 351,3 млн. дол. США відповідно. Обсяг залучених із початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 01.07.2016 становив 44790,7 млн. дол. США.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним є питання вдосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкуренто-спроможності вітчизняної економіки. Низку позитивних кроків у цьому напрямі вже здійснено. 1. Нині в Україні створене правове поле для інвестування та розвитку державно-приватного партнерства. Законодавство України визначає гарантії діяльності для інвесторів, економічні та організаційні засади реалізації державно-приватного партнерства в Україні. 2. На території України до іноземних інвесторів застосовується національний режим інвестиційної

діяльності, тобто надано рівні з вітчизняними інвесторами умови діяльності. Іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації.

Отже, тема досліджень є актуальною і заслуговує на окреме поглиблене вивчення. Дослідження обліково-аналітичних проблем інвестицій у своїх працях здійснювали такі науковці: М. І. Бондар, Ф. Ф. Бутинець, В. М. Жук, З. В. Задорожний, В. С. Здреник, Я. О. Ізмайлов, О. В. Кантаєва, А. Г. Коваленко, Я. Д. Крупка, П. П. Микитюк, І. В. Нестеренко, С. Й. Сажанець, І. В. Спільник, М. І. Філіпов, Н. В. Чирик та інші.

Метою написання даної роботи є вивчення і виявлення існуючих проблем, пов'язаних з обліком капітальних інвестицій, та обґрунтування напрямів удосконалення обліку капітальних інвестицій.

Для досягнення зазначеної мети були визначені такі **завдання**:

- розкрити обліково-інформаційне забезпечення інвестицій;
- вивчити особливості обліку капітальних інвестицій;
- провести аналіз капітальних інвестицій для забезпечення розвитку процесу виробництва;
- розробити рекомендації щодо удосконалення обліку капітальних інвестицій.

Об'єктом дослідження виступає організація обліку капітальних інвестицій.

Предметом дослідження є комплекс теоретичних, методологічних і практичних аспектів бухгалтерського обліку капітальних інвестицій.

Інформаційною базою дослідження виступає діюче законодавство, а також нормативно-правова база, статті, публікації в економічній літературі, що дали можливість розкрити обрану тему.

Обсяг і структура роботи. Дана робота складається з вступу, 3 питань, висновків, списку використаних джерел, додатків.

1. Обліково-інформаційне забезпечення інвестицій

Інвестиційний процес містить певну кількість інвестиційних проектів та програм. Кожен проект з моменту його започаткування і до завершення проходить кілька етапів.

1. Передінвестиційна фаза, на якій здійснюється вибір привабливих для реалізації проектів та пошуки джерел їх фінансування відповідно до розробленої стратегії інвестора. Важливим на цьому етапі є розрахунок проектної ефективності майбутнього об'єкта інвестування, в якому з врахуванням фактора часу зіставляються очікувані вигоди від проекту з витратами на його фінансування.

2. Етап інвестування є найважливішим у плані обліково-інформаційного представлення інвестиційного процесу. На цій стадії в системі обліку формуються фактичні витрати, що становлять основу фактичної собівартості об'єктів інвестування та введених у дію інвестиційних проектів. Паралельно з цим ведеться облік і контроль за придбанням матеріальних ресурсів та розрахунками з постачальниками і підрядниками, надходженням і витрачанням на оплату виконаних робіт фінансових ресурсів, підготовкою об'єктів до введення в дію, оформленням документів дозвільної системи, витрати на які є суттєвими у собівартості проектів. Свої особливості має реалізація проектів з реставрації об'єктів туристичного відвідування (старовинних замків, печер, інших об'єктів історичної та культурної спадщини). Такі роботи є довготривалими, вимагають від виконавців високої кваліфікації, погодження з фахівцями-науковцями. Їх облік є ще більш складним, з необхідністю фіксації у відповідних актах демонтажних і монтажних, скритих і проміжних робіт, частковою чи повною заміною конструкцій, використання старих технологій з відсутністю затверджених норм списання матеріалів, розцінок з оплати праці тощо.

3. Контроль результатів і повернення капіталу на стадії експлуатації інвестиційних проектів – заключний етап інвестування, на якому проводиться моніторинг одержання прибутку, іншої вигоди від здійснених інвестицій,

оцінюється фактична ефективність інвестиційних вкладень. Цей етап ще називають постінвестиційним контролем.

Отже, варто відзначити, що інвестори зацікавлені у вкладенні грошових коштів в економіку України, проте наявність великої кількості стримуючих факторів таких як: непрогнозована інфляція, наявність тіньової економіки, недосконалість законодавчої бази, податковий тягар та інше не сприяє поживленню інвестиційної діяльності в Україні. Так, державним агентством України з інвестицій та розвитку була розроблена концепція Державної цільової програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011–2015 роки, в якій зазначені певні шляхи і способи розв'язання проблем, такі як:

- покращання інвестиційного клімату; створення умов для переходу до інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки через удосконалення законодавства, спрямованого на активізацію інвестиційної діяльності; зняття перешкод і стимулювання залучення інвестицій;

- удосконалення методології розробки та оцінювання інвестиційних проектів;

- розвиток інвестиційного ринку та інвестиційної інфраструктури;

- забезпечення ефективності та прозорості функціонування механізмів державно-приватного партнерства (концесії, спільна діяльність, угоди про розподіл продукції тощо).

Проте, як показує аналіз інвестиційної діяльності все ж таки необхідно, насамперед починати, з:

- стабілізації політичної, економічної ситуації у країні;

- забезпечення правового захисту інвесторам та бізнесу загалом;

- ліквідації адміністративного та економічного тиску на бізнес.

І саме комплексне використання всіх цих заходів може забезпечити ефективність інвестиційної діяльності України в майбутньому. Виходячи з висновків варто окреслити, що перспективи подальших досліджень полягатимуть у визначенні інструментарію оцінювання стримуючих факторів, що виступатимуть загрозою для майбутніх інвестицій.

Рис. 1– Підхід до розкриття сутності капітальних інвестицій

Економіка України потребує глибоких змін, які вимагають вироблення системного підходу до інвестування як ключового інструмента розвитку вітчизняних підприємств в умовах глобалізації економіки на основі формування інвестиційної стратегії як ключового фактора розвитку підприємства. Сьогодні більшість підприємств має не просто пристосовуватися до змін у глобальному середовищі, а й випереджати такі зміни. Якщо необхідність таких змін розглядати більш абстраговано, то потребу адаптації підприємства, управління змінами можна вважати як закономірність розвитку підприємства. Тому важливим інструментом для залучення іноземних інвестицій є Спеціальний закон України, що надає інвесторам, завдяки уряду, серйозні преференції в сплаті податку на прибуток, ввізного мита при завезенні запчастин та устаткування. Але такі бар'єри, як фіскальна політика, корупція, незадовільний

правовий захист, щороку позбавляють економіку кожного міста, областей та України найголовнішого – достатнього обсягу капіталовкладень. В умовах глобалізації економіки значення капітальних інвестицій, що характеризується незадовільною диверсифікацією джерел залучення, посилює ризик мати економіку, залежну від політики країн-інвесторів.

2. Особливості обліку капітальних інвестицій

При розгляді вкладень у підприємство у формі капітальних інвестицій в основні засоби слід врахувати те, що вони можуть здійснюватись різними способами (будівництво і придбання нових активів, реконструкція чи модернізація наявних тощо), що впливає на відображення таких господарських операцій у первинній документації.

Підрядна організація виконувала будівництво картоплесховища. Кошторисна вартість об'єкта 50000 грн. Попередньо підряднику було перераховано аванс у розмірі 25% кошторисної вартості.

Наведемо схему записів на бухгалтерських рахунках господарських операцій з будівництва підрядним способом (табл.1).

Основні засоби, введені в експлуатацію після завершення будівництва, обліковують без ПДВ.

При господарському способі будівництва сільськогосподарські підприємства виконують усі будівельно-монтажні роботи своїми силами, виділяють для цього власні будівельні і трудові ресурси.

Особливістю обліку витрат на будівельно-монтажні роботи, які виконуються господарським способом, є те, що їх обліковують на підприємстві за статтями витрат за кожним об'єктом. Аналітичний облік ведуть у Виробничому звіті за такими статтями: матеріали; основна заробітна плата; витрати з експлуатації будівельних машин і механізмів; інші витрати.

На статтю „Матеріали” відносять фактичну вартість витрачених на будівельні і монтажні роботи різних будівельних матеріалів – цементу, цегли,

шиферу, а також конструкцій і деталей: малоцінних та швидкозношуваних предметів. Вартість використаних будівельних матеріалів записують на дебет субрахунка 151 „Капітальне будівництво” (відповідні аналітичні рахунки) і кредит субрахунка 205 „Будівельні матеріали”. Малоцінні та швидкозношувані предмети, терміном експлуатації до одного року, відносять на дебет субрахунка 151 з кредиту рахунка 22 „Малоцінні та швидкозношувані предмети”.

Таблиця 1

Облік операцій з відображення будівництва підрядним способом

По р. №	Зміст господарської операції	Кореспондуючі рахунки		Сума, грн
		дебет	кредит	
1	Платіжне доручення Перераховано аванс підряднику у розмірі 25% кошторисної вартості з поточного рахунка в банку	371	311	12500
2	Податкова накладна Відображено податковий кредит	641	644	2083
3	Рахунок. Податкова накладна Прийнято до оплати рахунок підрядної організації на вартість будівельно-монтажних робіт в сумі перерахованого авансу:			
	- на суму вартості робіт	151	631	10417
	- на суму ПДВ	644	631	2083
4	Платіжне доручення. Рахунок Зараховано суму раніше перерахованого авансу в погашення заборгованості підряднику за виконані будівельні роботи	631	371	12500
5	Рахунок. Податкова накладна Прийнято до оплати рахунок підрядної організації на вартість будівельно-монтажних робіт за закінченим об'єктом:			
	- на суму вартості робіт	151	631	31250
	- на суму ПДВ	641	631	6250
о)	Платіжне доручення Перераховано з поточного рахунка суму за виконані роботи, за мінусом перерахованого авансу	631	311	37500
7	Акт приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів Прийнято до складу основних засобів картоплексовище на суму виконаних будівельно-монтажних робіт (без ПДВ)	103	151	41667

За статтею „Основна оплата праці” обліковують основну оплату праці

працівникам, зайнятим безпосередньо на будівельно-монтажних роботах (крім зайнятих обслуговуванням і управлінням будівельних машин і механізмів). Нараховані суми записують на дебет субрахунка 151 „Капітальне будівництво” і кредит рахунка 66 „Розрахунки за виплатами працівникам”.

Рис. 2— Блок-схема дослідження проблемних питань в обліку капітальних інвестицій [33]

До статті „Експлуатація будівельних машин і механізмів” належать: витрати на оплату праці робітників, зайнятих експлуатацією будівельних машин і механізмів, їхнім ремонтом і технічним обслуговуванням; вартість паливно-мастильних матеріалів, електроенергії, запасних частин, що використовуються під час експлуатації, поточного ремонту і технічного обслуговування будівельної техніки; амортизаційні відрахування на відновлення цих машин та механізмів; орендна плата при використанні залученої техніки; інші витрати з експлуатації машин і механізмів. При цьому дебетують субрахунок 151 „Капітальне будівництво” і кредитують відповідні рахунки – 66 „Розрахунки за виплатами працівникам”; 203 „Паливо”; 23 „Виробництво” субрахунок „Допоміжні виробництва”; 207 „Заласні частини”; 131 „Знос (амортизація) основних засобів”; 685 „Розрахунки з іншими кредиторами” тощо.

Якщо будівельні машини і механізми одночасно використовують на спорудженні в сільськогосподарських підприємствах кількох об’єктів, витрати з їхньої експлуатації попередньо обліковують на окремому аналітичному рахунку й щомісяця списують комплексною статтею, розподіляючи їх пропорційно до тривалості використання чи обсягу виконаних машинами робіт.

За статтею „Інші витрати” обліковують вартість послуг власного та залученого транспорту і тракторів з переміщення ґрунту і відображають їх на дебеті субрахунка 151 „Капітальне будівництво” і кредиті рахунка 23 „Виробництво” субрахунка „Допоміжні виробництва” (при використанні власного транспорту) або субрахунка 631 „Розрахунки з вітчизняними постачальниками” (при використанні залученого транспорту).

За статтею „Накладні витрати” обліковують загальні для виробництва витрати, що пов’язані з обслуговуванням та управлінням будівництвом. Попередньо, як правило, накладні витрати забудовники збирають за окремим субрахунком і групують за такими розділами: витрати з обслуговування працівників будівництва; витрати з організації робіт на будівельних майданчиках; інші накладні витрати.

Наприкінці звітного періоду накладні витрати розподіляють на відповідні об'єкти будівництва пропорційно до прямих витрат цих об'єктів (якщо одночасно ведуть будівництво кількох об'єктів).

Введення в експлуатацію кожного об'єкта оформляється Актом приймання-передачі основних засобів (ф. № 03-І), який є підставою на списання вартості об'єктів капітальних інвестицій на закінчені об'єкти, а також зарахування їх на баланс до складу основних засобів. Оприбуткування на баланс введених в експлуатацію основних засобів за фактичною собівартістю, їх будівництва (виготовлення, придбання) в бухгалтерському обліку відображається записом по дебету рахунка 10 „Основні засоби” в кореспонденції з кредитом рахунка 15 „Капітальні інвестиції”. Оприбуткування на баланс об'єктів основних засобів, внесених учасниками (засновниками) до статутного капіталу підприємства, за справедливою вартістю, узгодженою сторонами, відображається записом по дебету рахунка 10 „Основні засоби” і кредиту рахунка 40 „Статутний капітал”. Основні засоби, одержані від інших юридичних осіб у порядку безоплатної передачі, в бухгалтерському обліку відображаються записами:

1. на справедливую вартість прийнятих об'єктів (за даними сторони, яка передає): Д-т рах. 10 „Основні засоби” К-т рах. 424 „Безоплатно одержані необоротні активи”.

2. на суму витрат по доставці: Д-т рах. 15 „Капітальні інвестиції” К-т рах. 685 „Розрахунки з іншими кредиторами” та ін.

3. на суму визнаного доходу (в міру нарахування амортизації) за безоплатно одержаними об'єктами основних засобів: Д-т рах. 424 „Безоплатно одержані необоротні активи” К-т рах. 745 „Доход від безоплатно одержаних активів”.

3.Облік і аналіз капітальних інвестицій для забезпечення розвитку процесу виробництва

До основних завдань, які вирішуються у межах аналізу й аудиту капітальних інвестицій можна віднести такі:

- аналіз ефективності інвестиційних проектів;
- моніторинговий контроль критичних співвідношень обсягів виробництва і реалізації за проектом;
- оцінка забезпеченості проектів капітальних інвестицій джерелами фінансування;
- аналіз результатів обсягу капіталу, що інвестується і віддачі від проєктованих виробництв;
- підтвердження реальності наданих фінансових звітів.

Аналіз капітальних інвестицій, на думку Я. О. Ізмайлова, повинен складатись з 6 етапів:

- 1) аналіз динаміки і структури капітальних інвестицій;
- 2) аналіз відтворення основних засобів як об'єктів капітальних інвестицій;
- 3) аналіз впливу інвестиційної активності на рівень використання основних засобів;
- 4) аналітична діагностика джерел капітальних інвестицій;
- 5) аналіз ефективності капітальних інвестицій;
- 6) аналіз інноваційної спрямованості капітальних інвестицій [4].

Для кожного з перелічених вище етапів визначено по 2 – 3 показники (динаміки, питомої ваги, структури, коефіцієнтів, величин впливу, строків окупності, норм прибутку, інтегрального та часткових індексів) [9, с. 101].

У контексті аналізу капітальних інвестицій не треба забувати про оцінку й аналіз інвестиційних та інноваційних проектів. Оцінку економічної ефективності інвестиційних проектів можна здійснювати за традиційною, дисконтною та компаунднговою методиками. Про аналіз інвестицій та інновацій П. П. Микитюк пише так: „Для аналізу впливу інвестиційних та

інноваційних проєктів на показники ефективності діяльності підприємства необхідно, щоб ефективність науково-технічних заходів та ефективність діяльності підприємства розраховували за допомогою показників, однорідних за економічним змістом” [13, с. 215]. За наслідками аналізу важливо виявити інвестиційну ефективність нововведень і добре коли вона буде високою, а не середньою чи низькою. Про це можна судити за величиною внеску нововведення в зміну показників ефективності підприємства (у відсотках). Таким чином, важливо, щоб у процесі аналізу капітальних інвестицій особлива увага приділялась аналізу. Адже коли питома вага інновацій в інвестиціях невисока, то підприємство не має шансів вижити в конкурентній боротьбі.

Класифікація інвестицій залежно від їхньої мети дає змогу краще зрозуміти глибинну суть і тип поведінки інвестицій; точніше визначити коло потенційних інвесторів; вдаліше провести планування та моделювання інвестиційних процесів, проєктів; досягнути прийняття оптимальних управлінських рішень щодо інвестицій; забезпечити своєчасний облік, всебічний контроль і системний аналіз інвестицій тощо. В наказі про облікову політику кожного підприємства доцільно передбачити 2-3 пункти, де йтиметься про методи оцінки капітальних інвестицій з їхньою конкретизацією і визначенням умов, за яких вони можуть застосовуватись. Неврахування вартості земельного капіталу у собівартості сільськогосподарської продукції призводить до заниження цін на цю продукцію та щорічно зменшує доходи від збуту цієї продукції на десятки мільярдів гривень, сприяє зuboжінню українських сіл та ненадходженню до них потрібних інвестицій, в тому числі капітальних.

Показники аналізу капітальних інвестицій в Україні можна умовно поділити на групи:

- 1) капітальні інвестиції в абсолютних показниках (за видами активів, регіонами, за джерелами фінансування за регіонами, за видами активів та окремими напрямками, у матеріальні активи за видами основних засобів, у житлове будівництво за регіонами, за видами економічної діяльності, за видами

економічної діяльності за регіонами, за видами промислової діяльності за регіонами); 2) структура капітальних інвестицій у відносних показниках (за регіонами, за видами економічної діяльності за регіонами, за видами промислової діяльності за регіонами).

Висновки

Необхідно зробити висновки найважливішими з яких, на нашу думку, залишаються наступні.

1. Недосконалість визначення капітальних інвестицій. Проведене дослідження доводить, що з розвитком теорії капітальних інвестицій в нормативних документах, навчальній та науковій літературі сформувалося три напрями визначення їх сутності, в кожному із яких підкреслюються різні сторони економічної природи капітальних інвестицій. При цьому більшістю нормативних актів та вітчизняних вчених капітальні інвестиції характеризуються або як витрати, або як вкладення, або як інвестиції.

2. Відсутність системної класифікації капітальних інвестицій. Так, у чинних нормативних документах, навчальній і науковій літературі складно знайти єдину системну класифікацію капітальних інвестицій. На жаль, ні П(С)БО 7 „Основні засоби”, ні Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, ні Інструкція про застосування Плану рахунків не містять жодного конкретного групування капітальних інвестицій. І лише зі змісту наведених офіційних визначень та у контексті характеристики рахунку 15 „Капітальні інвестиції” можна виокремити об’єкти, у які можуть здійснюватися капітальні інвестиції, та узагальнити основні форми їх відтворення.

3. Відсутність чітких критеріїв визнання капітальних інвестицій. Наявна плутанина у визначенні сутності капітальних інвестицій унеможливорює встановлення чітких критеріїв їх визнання. Адже характеризуючи капітальні інвестиції як інвестиції (або вкладення), до них слід застосовувати загальні критерії визнання активів. Натомість, визнаючи їх витратами, маємо констатувати, що це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов’язань, що призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками). Проте у такій інтерпретації капітальні інвестиції суперечать своїй природі, оскільки їх здійснення на відміну від витрат не призводить до

зменшення економічних вигод та власного капіталу.

4. Недостатня розробленість методів оцінки капітальних інвестицій. На сьогодні законодавчо не врегульованим залишається порядок оцінки капітальних інвестицій, який залежно від їх видів може бути різним. При цьому первісна вартість різних за формами відтворення капітальних інвестицій може формуватися порізно і характеризуватися різним складом витрат. До того ж невирішеним залишається питання щодо можливості застосування справедливої вартості до оцінки різних об'єктів капітальних інвестицій.

5. Необхідність підвищення інформативності первинних документів та реєстрів з обліку капітальних інвестицій. Адже існуючі типові форми первинних документів та реєстрів з обліку капітальних інвестицій є морально застарілими як щодо структури, так і щодо змісту показників. У теперішньому стані вони не дають можливості представити повну характеристику капітальних інвестицій, адекватно оцінити їх первинну вартість, розкрити її склад, накопичити узагальнюючу інформацію наростаючим підсумком, у тому числі у розрізі окремих об'єктів капітальних інвестицій.

6. Невідповідність методики синтетичного й аналітичного обліку капітальних інвестицій інформаційним потребам управління. Адже згідно з чинним Планом рахунків синтетичному обліку капітальних інвестицій не вистачає системності та прозорості. Ним передбачене змішане відображення витрат у розрізі об'єктів необоротних активів і частково форм їх відтворення. З огляду на це удосконалення потребує сама структура рахунку 15 „Капітальні інвестиції” та типова кореспонденція з обліку капітальних інвестицій у придбання, будівництво, виготовлення (створення, вирощування) та поліпшення різних об'єктів капітальних інвестицій. Організація ж аналітичного обліку капітальних інвестицій має здійснюватися з урахуванням особливостей діяльності кожного конкретного підприємства.

7. Недостатня обґрунтованість методичних підходів щодо обліку капітальних інвестицій у поліпшення необоротних активів. Так, довільне трактування поняття „поліпшення” за відсутності чіткого розкриття його змісту

у нормативноправових актах, неузгоджена класифікація видів поліпшення за національними стандартами та податковим законодавством, відсутність спеціально призначених рахунків для обліку витрат на поліпшення необоротних активів призводять до застосування бухгалтером професійного судження і посилюють суб'єктивізм при відображенні витрат у складі капітальних інвестицій.

8. Неузгодженість вимог фінансового і податкового обліку капітальних інвестицій. Останнім часом поступового вирішення набувають питання взаємоузгодженості вимог національних стандартів бухгалтерського обліку і Податкового кодексу України, в тому числі і стосовно обліку капітальних інвестицій. Проте окремі протиріччя все ж таки залишаються не вирішеними. Це стосується різних підходів до визначення понять „основні засоби” та „капітальні інвестиції”, встановлення вартісної ознаки для основних засобів, класифікації основних засобів, термінів їх використання та способів поліпшення.

9. Неузгодженість фінансової та статистичної звітності щодо розкриття інформації про капітальні інвестиції. Так, відсутність єдиного підходу до групування капітальних інвестицій зумовлює неузгодженість вимог щодо представлення їх у фінансовій і статичній звітності. При цьому різні вимоги до розкриття інформації про капітальні інвестиції у фінансовій та статистичній звітності призводять до неспівставності показників і не дають можливості реально оцінити стан, динаміку та ефективність використання капітальних інвестицій підприємства.

10. Поверхневість дослідження впливу галузевих особливостей на організацію обліку капітальних інвестицій. Наявність специфічних організаційно-технологічних особливостей у діяльності різних підприємств потребує їх детального вивчення і врахування при побудові обліку капітальних інвестицій. На сьогодні досить широко розглядаються особливості тих чи інших галузей, але всі вони носять в основному загальний характер, без відокремлення тих, які мають безпосередній вплив на побудову обліку

конкретного об'єкта.

На нашу думку, більшість окреслених проблем в обліку капітальних інвестицій лежить у площині недосконалості його нормативно-правового забезпечення. Це зумовлено стислістю змісту національних стандартів, відсутністю чітких рекомендацій щодо відображення в обліку і звітності вичерпної інформації про капітальні інвестиції та неузгодженістю вимог різних нормативно-правових актів між собою. Вищенаведене обумовлює необхідність визнання капітальних інвестицій окремим повноцінним об'єктом бухгалтерського обліку і вимагає розробки Методичних рекомендацій їх обліку. У цьому напрямі і повинно здійснюватися наступне наукове дослідження, метою якого має стати теоретичне обґрунтування та розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення нормативно-правового та організаційно-методичного забезпечення обліку капітальних інвестицій. Це сприятиме системному удосконаленню обліку капітальних інвестицій в цілому та в межах окремого конкретного підприємства.

Основними проблемами в обліку капітальних інвестицій є: недосконалість їх визначення, відсутність системної класифікації, неурегульованість критеріїв визнання та порядку оцінки, низька інформативність первинних документів та реєстрів їх обліку, недосконалість методики синтетичного і аналітичного обліку, необґрунтованість методичних підходів до обліку капітальних інвестицій у поліпшення необоротних активів, неузгодженість вимог фінансового і податкового обліку, незіставність показників фінансової та статистичної звітності, поверхневість дослідження впливу галузевих особливостей на організацію обліку капітальних інвестицій.

У подальших дослідженнях важливо звернути увагу на галузеві особливості обліку капітальних інвестицій, розвинути систему рахунків аналітичного обліку таких інвестицій, уточнити перелік показників капітальних інвестицій за кожним етапом аналізу капітальних інвестицій.

Список використаних джерел

1. Жук В. М. Облікові технології у забезпеченні інвестиційної привабливості та фінансової безпеки сільськогосподарських підприємств / В. М. Жук, Ю. С. Бездушна, О.С. Вдовенко // Облік і фінанси. – 2013. – № 4 (62). – С.32-38.
2. Загородній А.Г. Бухгалтерський облік за видами економічної діяльності: навч. посіб. / А.Г.Загородній, І.Й.Яремко, Л.М. Пилипенко. – Львів: Львівська політехніка, 2012. – 216 с.
3. Здреник В. С. Сутність фінансових інвестицій як об'єкта обліку: проблеми та шляхи їх розв'язання / В.С. Здреник // Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. – 2014. – Ч. 1. – Вип. 19. – С. 51-59.
4. Ізмайлов Я. О. Облік і аналіз капітальних інвестицій: організація і методика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.09 „Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)” / Ізмайлов Ярослав Олексійович; ДВНЗ „Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана”. – Київ, 2009. – 22 с.
5. Інноваційний механізм управління суб'єктами господарювання: моногр./ за заг. редакцією П. П. Микитюка. – Тернопіль: Економічна думка, 2014. – 450 с.
6. Коваленко А. Г. Особливості обліку і аналізу інвестиційної діяльності підприємств з використанням системного підходу / А. Г. Коваленко // Економіка і регіон. – 2012. – № 6 (37). – С.72-76.
7. Лень В.С. Бухгалтерський облік в Україні: навч. посіб. / В.С. Лень В.В. Гливенко. – Тернопіль: Богдан, 2012. – 752 с.
8. Литвин Б. М. Економіко-аналітична діяльність в організації / Б. М. Литвин. – К.: Хай-Тек Прес, 2008. – 352 с.
9. Литвин З. Б. Необхідність аналізу інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства в сучасних умовах господарювання [Текст] / З.Б. Литвин //

- Економічний аналіз: зб. наук. праць. – Тернопіль: Економічна думка, 2016. – Т. 25. – № 2. – С.99-107.
10. Литвин З. Б. Аналіз взаємозв'язку інвестиційної та інноваційної діяльності підприємства / З. Б. Литвин // Економічний аналіз. – 2014. – №6. – С.95-99.
  11. Литвин З. Б. Аналіз як невід'ємний інструмент ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства / З. Б. Литвин // Регіональна бізнес-економіка та управління. – 2014. – № 4 – С. 25-34.
  12. Мізюк Б.М. Сучасна логістика: моделювання інформаційних потоків у торговельних мережах: моногр. / Б.М. Мізюк, Н.І. Бойко – Львів: Львівська комерційна академія, 2011. – 205 с.
  13. Микитюк П. П. Аналіз інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств: моногр. / П. П. Микитюк. – Тернопіль: Терно-граф, 2009. – 304 с.
  14. Пархоменко В. М. Бухгалтерський облік в Україні. Нормативи. Коментарі / В.М. Пархоменко. – К.: НОМУРО, 2012. – 732 с.
  15. Нестеренко І. В. Актуальні проблеми обліку та аудиту інвестиційної діяльності підприємства / І.В.Нестеренко // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг. – 2011. – Вип. 2. – С.61-68.
  16. Охріменко І. В. Витрати як фактор впливу на фінансові результати аграрних підприємств / І. В. Охріменко // Агросвіт. – 2011. – № 2. – С.2-5.
  17. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 7 „Основні засоби”: Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. №92 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
  18. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 16 „Витрати”: Наказ Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. №318 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
  19. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755_VI (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

20. Рета М.В. Становлення і розвиток парадигми бухгалтерського обліку / М. В. Рета // Бізнес-Інформ. – 2014. – № 10. – С.287-293.
21. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посіб. / Г. В. Савицька. – К.: Знання, 2005. – 662 с.
22. Садовська І.Б. Бухгалтерський облік: навч. посіб. / І.Б.Садовська. – К.: Центр навч. літ., 2013. – 688 с.
23. Сажинець С. Й. Організація обліку капітальних інвестицій у створення необоротних активів господарським способом на промислових підприємствах / С.Й. Сажинець // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку : Вісник Національного ун-ту „Львівська політехніка”. – 2009. – № 647. – С.504-510.
24. Сажинець С. Й. Організаційні аспекти розвитку системи обліку капітальних інвестицій на підприємствах/ С. Й. Сажинець // Проблеми економіки та управління : Вісник Національного уні-ту „Львівська політехніка”. – 2008. – № 628. – С.288-293.
25. Спільник І. В. Аналіз інвестиційної діяльності підприємства за даними фінансової звітності / І. В. Спільник, О. М. Загородна // Економічний аналіз: зб. наук. праць. – 2013. – Т. 14. – № 2. – С.78-87.
26. Старко І. Є. Первинний облік нематеріальних активів: шляхи удосконалення / І. Є. Старко // Наук. вісник Національного лісотехнічного ун-ту України. – 2011. – Вип. 21.2. – С.290-294.
27. Сук Л.К. Фінансовий облік : навч. посіб. / Сук Л.К., Сук П.Л. – К. : Центр навч. літ., 2012. – 647 с.
28. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність: підруч. / Н. М.Ткаченко. – К. : Алерта, 2013. – 982 с.
29. Філіпов М. І. Аналіз інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств легкої промисловості / М. І. Філіпов, Т. Б. Гавришук // Вісник Київського націон. ун-ту технологій та дизайну. – 2013. – № 3. – С.132-138.
30. Чацкіс Ю.Д. Організація бухгалтерського обліку: навч. посіб. / Ю.Д. Чацкіс. – К.: Центр навч. літ., 2011. – 562 с.

31. Чирик Н. В. Організаційно-методичні аспекти обліку капітальних інвестицій на промислових підприємствах / Н. В. Чирик // Вісник Національного ун-ту „Львівська політехніка”. – 2009. – № 647. – С.535-540.
32. Шара Є.Ю. Фінансовий облік: навч. посіб. / Є.Ю.Шара. – К. : Центр навч. літ., 2012. – 408 с.
33. Шаровська Т. С. Оперативний облік та контроль: інформаційна база для прийняття своєчасних управлінських рішень / Т. С. Шаровська // Технологический аудит и резервы производства. – 2015. – № 1.–С. 66-69.

ДОДАТКИ